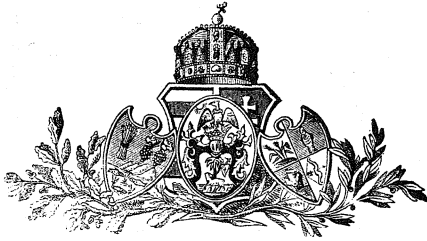

Előfizetési díj:

Egész évre helyben 5 frt.
Félévre 3 „
Postai küldéssel 6 „
Egyes példány — 15 kr.

Hirdetések jutányos árért közzöttenek, külön mindannyiszor 50 kr. bétvegdij fizetettek.

Debreczenben:

Ez „Értesítő“ kiadó hivatala és a Tudakozóintézet létezik Czegléd - Burgundia utcán, a 52-dik számú háznál.

Nagy-Váradon:

Előfizetések és hirdetések felvételnek Kenézy Miklós Tudakozóintézetében.

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI ÉRTESSÍTŐ

BIHAR-SZABOLCSMEGYEI HIRDETŐ.

Kereskedelmi, ipar, gazdaság és különféle tartalommal.

Külföldre nézve Kiadó-hivatalunk számára hirdetményeket elfogad, *M. Frankfurtban: Otto Möllen és Jaeger* könyvkereskedése; *Bécsben: Haussenstein és Vogler. Oppelük Alajos és J. G. Brauner.*

A „Debreczen Nagy-Váradí Értesítő“-re

minden időben lehet előfizetni, azon hó 1-sőtől számítva — melyben az előfizetés megrendeltetik.

HIVATALOS ÉS MAGÁNY HIRDETÉSEK.

Jelentés!

Az alólírt élet és járadék biztosító társulat képviselőse ezennel jelenti a tisztelt közönségnek, hogy **Feld Soma** ügynököt különféle törvény elleni eljárás és rendetlen pénzkezelés okából már néhány hó előtt elmozdította.

Az „ANKER“ képviselősege A. Ehrenzweig.

(V. 3—3)

Válasz.

A „Debreczen-N.-Váradí Értesítő“ 43-dik száma az Anker képviselősege A. Ehrenzweig aláírása alatt egy „Jelentés“t közöl, mintha **Feld Soma** ügynököt törvényellenes eljárás és rendetlen pénzkezelés miatt elmozdította volna.

Akár tudatlanságból, akár szándékosan említi a Jelentés **Feld Somát**, én azt magamra értem, és a Jelentésnek tartalmát mint rágalmat visszautasítom, szükség esetében a képviselőség levelei ellenkezőt bizonyítanak, nem mozdítottak engem el, hanem én mondtam föl, nem akarván olyan igazságtalan bánás miatt magamat is gyanúnak kitenni, melyet befolyással a biztosító debreczeni Bruckner, és nagyváradí Barabás szenvedett, különösen az utóbbi, kinek beteg állapota a Jelentést tevőnek tudomására jutván, belekötés czéljából, a nyugtatványa harmincz nap alatt többszöri sürgetésemre le nem küldetett, és a jóhiszemű biztosító előbbi fizetéseitől megfosztott.

Ezzel a könnyelmű Jelentésre minden vitalkozást befegytem.

(V. 44. 1—3)

Feld Salamon.

Tanya eladás.

Vagyombukott Bruner Ede debreczeni lakos csődhitelkezői választmánya részéről ezennel közhírre tétetik, hogy a csőd-tömeghez tartozó, szepesi pusz-tán, Debreczen városához igen közel fekvő — 8800 artra becsült 14 nyilas tanyaföld, jó karban lévő gazdasági épületeivel együtt kedvező feltételek alatt örökáron szabadsághibán eladó; — az eladási feltételek tömeg-gondnok idős Süty György ur-nál (Miklós-utca 1917. sz. a.) mindenkor megtekinthetők. Venni szándékozik, ajánlatjait az folyó évi december hó 20-ig, mint zárt határidőig a hitellező választmányhoz írásban beadhatják.

(D. 361. 1—3)

Ház elárvereltetés.

H. Szoboszlón 19-dik sz. alatt, a Nádudvari útfélen, egy cserepes ház, melyben az utcára egy bört, két lakszoba, konyha, kamra, üveges tornáczzal, — pincze, — az udvarban egy nagy magazin, kocsiszin, istálló — szinte cserépfedél alatt, tágas udvar, nagy luczernás, és konyha-kert, minden épület a legjobb karban, folyó év november 26-dikán délután 2 órakor, ott helyben kedvező feltételek mellett el fog árvereltetni. A feltételek végezt értekezhetni N. Létán 116-dik sz. alatt öv. **Szalay Józsefné** tulajdonosnál.

(D. 360. 1.)

NEMZETI ZÁSZNOK

az országgyűlési követválasztások alkalmával, a köztérek és házak feldzisztására minden nagyságban alulirtnál kősen kaphatók és a kijelölt nevekkel ellátandók — megrendelhetők s gyorsan kézbesítendők.

Videkéről történő megrendelések, a leggyorsabban teljesítetnek.

Debreczen okt. hó 1865.

Svoboda József.

fehértó czimű vendéglő mellett.

(D. 345 3—?)

ELADÓ

TÉLI-ALMA

vékánként 1 forint osztr. ért.

kapható Czegléd-utcán,

2564. szám alatt **Dalmy**

Károlyné-nál.

Folyó év november 22- és 23-án

Alam sors-huzás.

Főnyeremény: 200,000, — 100,000, — 50,000, — 30,000, — 25,000, — 20,000, — 15,000, — 12,000, — 10,000, — 6,000, — 5,000 stb. ezüstpénzben.

Sorsjegyek iránt rendelkezhetni, egy egész sorsjegy ára 6 frt, fél sorsjegy 3 frt, egy negyed 4 ft 50 kr o. ért.

Terv lajstrom ingyen adatik.

Carl Schuffer,

Staats-Effekten-Handlung in Frankfurt a. M.

(D. 357. 2—4)

Téli
ALMA,
nemes faju,
többféle,
vékaszámra
eladó: Kis-
csapó-utsza,
371. számú
háznál.

(2--?)

Ház elárverése.

Néh. Szecsey Sámuel hagyatéki csődösszegehez tartozó Hatvan-utza külvárosi 3408. szám alatt lévő 3000 aftra becsült házának, a csődhitelzők választmány határozatahoz képest folyó évi november hó 9-dik napján d. u. 3 óráján közárverésen leendő eladatása elrendeltetvén, a venni kívánókat van szerencsém a helyszínén tartandó ez árverésre tisztelettel meghívni, a feltételek addig is nálam megtekinthetők lesznek. Debreczen sept. 10. 1865.

Szabó József mk. mint néh. Szecsey Sámuel hagyatéki csődösszege gondnoka. Széchenyi-utza 1789. sz. a. (D. 295. 3—*3)

Árverés.

1197/1865. Sz. k. Debreczen város Törvényszéke telekkönyvi Tanácsa részéről közhírré tétetik, hogy Toroczka Jánosné 4000 aftra becsült csegléd-utszai 2492. sorszámu háza 9 hold 1500 □ ol külső földével, folyó 1865. év november 21-dik, szükség esetére december 21-dik napján, delután 2 óraker, a helyszínén tartandó nyilvános árverésen bírósággal a fog adatni. Az árverési-feltételek a telekhivatali irodájában megtekinthetnek. — Kelt Debreczenben a városi Törvényszék telekkönyvi Tanácsa 1865. év szeptember 27. napján tartott üléséből. (D. 348. 2—3)

Árverés.

2506. VB./1865. Szabó Péter debreczeni lakostól bírói végrehajtás utján foglalt és megbecsült egy taligávali taligával együtt, 3 öl tűzifa, 2 szekér luczerna, s a hatvan-utszai pesti sor előtt hasznobérelt 3 1/4 hold földön lévő tők, krumpli, tengeri és luczernavetés e. évi november hó 7-dik napján reggeli 8 óra azt folytatva követő órákban részint a foglalás szenvedő hatvan-utszai külvárosi házával, részint az érdekelte földön közönséges árverés utján s azonnali készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőknek a fognak adtatni. Kelt szab. kir. Debreczen város bíróságának 1865. okt. 16. tartott üléséből.

Kiss Imre, főjegyző. (D. 355. 2—2)

Eladó ház,

háztutáni földjével

önkéntes árverelés utján.

Debreczenben, néhai Köhler György né asszony hagyatéki, Bathányi-utszában 2157-dik számú ház — legjobb karban lévő épületekkel — az utzára és az udvar hátrészében elkülönített két rendbeli osztállyal. Az első épületben van 5 szoba, előszoba, konyha, kamra, tágas tornáczzsal, az egész épület alatt magtár, pincez és istálló. A hátsó épületben 3 szoba, konyha, kamra, és egész épület alatt pince. A két épület közt udvar hosszában összekötvé: kamra, egy szoba, kocsiszin, magtár, mindez cseréppel fedve, az udvaron kut stb. folyó évi november 6-kán d. u. 3 óraker, önkéntes árverésen a fog adtatni; — a feltételek Vértési István tanácsnok és Kutasi Ferdinánd uraknál csapó-utsza 327. sz. a. megtekinthetők. (D. 339. 3—3)

Árverés.

2546. VB./1865. Szabó Péter marasztalt alperesétől sz. kir. Debreczen város részére bírói végrehajtás utján lezalagolt és megbecsült 1 öl, tajgja, 3 öl tűzifa, luczerna, továbbá a pesti sor előtt majorsági és a czimzett városról hasznobérelt kis nyilas földeken lévő tengeri, krumpliók és luczerna vetések, e folyó é. nov. 7- és 10-dik napján, és pedig első nap reggeli 8 óraker a vásártéren a ló s taligja, azt követő órákban a tűzifa, luczerna és pesti sor előtti föld termenyek, végre 10-kén d. e. 10 óraker a kisnyilasbellermények közönséges árverés utján a legtöbbet ígérőknek azonnali készpénzfizetés mellett a fognak adtatni.

Kelt Debreczenben, a városi bíróságának 1865. okt. 23-kán tartott üléséből.

Körösvény.

1087/1865. Szabolcs megye polg. Törvényszéke, mint telekkönyvi Hatóság által ezenel közhírré tétetik, miként Steinfeld Mihály első, és Bóthy Ödöné né szül. Csanádi Luiza másodrendű végrehajlatának, Bernáth Gedeon elleni végrehajtási ügyében lezalagolt és összesen 74,800 aftra k becsült, s a p. nagy-ábrányi 7. sz. telekjegyzőkönyben bevezetett, s hitelesebb kimutatás hiányában, adó alapjául 935. catast. holdakban felvett ingatlan nemesi bírok a folyó évi november 20- és szükség esetében jövő évi január 1-ső napján a helyszínén pusztja nagy-Ábrányban tartandó bírói árverésen a legtöbbet ígérőknek a fog adtatni. — Venni szándékozók az azal értesítetnek, hogy az árverési feltételeket ezen Hatóság irodájában megtekinthetik és lemosolhatják. Szabolcs megye Törvényszéke, mint telekkönyvi Hatóságának Nagy-Kállóban 1865. július 1. tartott tanácsüléséből. (D. 319. 3—3) Géczy.

110,000 Tallér

üzüstpénzben a legnagyobb nyeremény!

Csak 3 o. forint egy Eredeti-állam-részvény sorsjegy.

A húzás kezdetik f. év 1865 november 22- és 23-kán a helybeli magas Kormány jótállása mellett.

Legnagyobb jutalom-sorshuzás.

Az egész alapítóe 4 hónap alatt a nyereményekkel együtt kifiztetetik.

Minden számok kivétel nélkül kihuzatnak.

14,800 nyeremények közt a főnyerekek: 110,000, 85,000, 80,000, 70,000, 65,000, 60,000, 50,000, 30,000, 25,000, 20,000, 15,000, stb. stb. — mely összegek okvetlen nyerődni fognak.

A megrendelések a sorsjegy ára hozzáátelével pontosan teljesítetnek, és a tervpéldány ingyen megküldetik. Minden sorsjegy vevőnek a nyeremény lajstrom is kézbesítetik.

Előrelátásból — minthogy számos elfoglalásunk van — kik mielőbb kívánják rendelvényeiket megkapni — késedlem nélkül rendelkezzenek — egyenesen —

L. Steindecker-Schlesinger

penzváltó irodájában, Frankfurt Maina mellett.

D. 346. 3—4)

FOG-PAPIR.

Fácányi Ármin okleveles gyógyszerésztl Pesten, Király-utza 43. sz.

Legújabb és biztos hatású szer, mindennemű fogfájás, csúzó s fejfájadalom, arc- és fül szaggatás rögtöni megszüntetésére.

Ezen kitünő hatása következtében már egész Európában legjobbnak elismert szer kapható e következő gyógyszerész uraknál.

Debreczenben: **Borsos Ferencz** gyógyszer. urnál. A radon: **King Károly** gyógyszer., Baján: **Pollermann Fer.** gyógy., Eperjes: **Schmidt K. gyogy.**, Eger: **Ertinger Gy. gyogy.**, Fehérgyarmaton: **Balika K. gyogy.**, Felső-Bánya: **Csusa Ist. gyogy.**, N.-Beckerek: **Keller Ed. gyogy.**, N.-Károly: **Jelinek Ign. gyogy.**, N.-Várad: **Mahnár Józ. gyogy.**, N.-Kikinda: **Heuduschka L., Igló: Fischer Guszt. gyogy.**, Lugos: **Kronetter Fer. gyogy.**, Mohács: **Ráth Fer. gyogy.**, Nagy-Mihály: **Csibur Bert. gyogy.**, Nyiregyháza: **Bertalan P. gyogy.**, Orosháza: **Székhány Ist. Rozsnyón: Pósz Gy. gyogy.**, Szeged: **Meak Gy. gyogy.**, S. A. Ujhely: **Horn J. gyogy.**, Miskolcz: **Balogh Ist. gyogy.**, Szentes: **Eissdorfer G. gyogy.**, Szigetvár: **Salamon Gy. gyogy.**, Temesvár: **Pecher J. gyogy.**, Zombor: **Galle Em. gyogy.**

Egy egész csomag ára használati utatitással 1 frt. 50 kr.

(D. 324. 4—4)

Árverés.

A Czetz Péter csődösszegehez laltározott s a Stenczinger ur piacz-utszai házával lévő bőltnak elhelyezett ingóyavaknak árveréseni eladása a tek. Csöd-választmány által elrendeltetvén, az árverés következéleg fog megtartatni u. m.

Folyó évi nov. 8-dikán a madráczok, paplanok, keztük, női topánok, pipere czikkek és krinolinok. —

November 9-kén czérna, harisnya, pamut, tük, kaposcs, főkötök, sirding, szemfedelek, kártonok és batizok. —

November 10-kén, végre vászon és kanavácz neműk, parquet, női ruhakelmék, csipnkek, selemek, posztók, prémek és bölli szerelvények fognak készpénz fizetés mellett adtatni. Az árverés mindenkor d. e. 9 óraker veszi kezdetét. Kelt Debreczenben 1865. okt. 23.

Kovács Sándor, tömeggondnok. (D. 353. 2—2)

Árverés.

670. t./1865. H. Vámospércs város tanácsa, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, mikép öz. Kozma Mihályné sz. Tagyí Julianna h. vámospércs lakostól lezalagolt, s 2170 aftra becsült fekvőségek, u. m.

a 782. számú hitellekkönyvben foglalt belső telek és ház, — külső telken épült olajmalom és épületek; szőlő és kenderes-tertek, folyó évi november 16-kán d. e. 10 óraker, a városbáznán tartandó bírói árverésen, mint már 2-dik határidőben, becsaron alól is a fognak adtatni. Az árverélen kívánók 10% bánatpénzzel ellátva, azzal hitparquet, női ruhakelmék, csipnkek, selemek, posztók, prémek és bölli szerelvények fognak készpénz fizetés mellett adtatni. Az árverés mindenkor d. e. 9 óraker veszi kezdetét. Kelt Vámospércsben az 1865. okt. 20. tartott tanácsülésből.

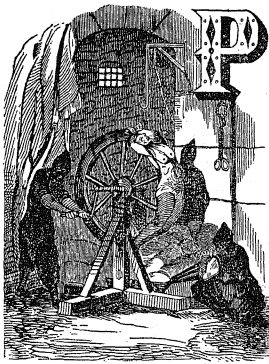
Jánossy Lajos, főjegyző.

(D. 352. 2—3)

A tüzes-bólt.

Olasz beszély.

(Folyt.)

helve jelent meg bírāja előtt.

„Nos, te vagy az! Nem volna kedved újra egy történeteske elbeszéléséhez.“

„A szerencsétlen halványan mint halál, csak e két szót bírta kiejteni: „Ah, nagyságos uram“ s itt szavai az irtózatól elakadtak.

„En neked valamit akarok mondani“ folytató Mor-
rentali keserű tréfával — csak az a kár, hogy azt már
senkinek sem regélheted el.“

„Nagyságos uram, emlékezzen ön ígéretére.“

„Az ígéretet: hallgatni — megfogom tartani. Nézz
csak magad körül és légy meggyőződve, hogy itt a te
regéd Morrentali grófról, sem azon kiáltások, melyeket
tenni fogsz, senki sem hallandja meg.“

„Ne feledd ön nagyságos ur, hogy én Regola her-
czeg szolgálatában vagyok.“

„Hogy feledném én azt és azért gondom is leend,
hogy Antonioval többé ne találkozhass: A csalfa folyam
életnélküli testedet könnyen palotája elé sodorhatná és
azért, egy fenekellen mélység fog megnyilni lábad alatt,
mely mint tudom, a csatornával semmi összeköttetésben
sincs.“

„Kegyelem! lelki üdvösségemre esküszöm önnek,
én...“

„Ugy, a fenyegetődzés könyörgésre változott? He-
lyesen, de már késő, mert e két barát jobb és baloldalad-
ról munkához már készen állanak oly gyönyörű mulatsá-
got szerezni neked, milyenre nem is gondolál.“

A gróf intésére a fogoly lánczaitól megszabadítottat
és övig meztelenre vezektetett.

Morrentali folytatá:

„Ha azonban tán, hajlandósággal viseltnél egyik
vagy másik kinzó eszközök használatását választani, úgy
szólj bizton, s mi rajta leszünk saját ízlésed után csele-
kedni. Itt van a lábtó, a kerék, az olvasztó önfördő, vagy
talán inkább ohajtanád a finomléú késekkel kirakott hor-
dót, de mégis miután te gyenge idegzettel bírónak látszol
lenni, úgy legjobban ajánlanám, ha a tüzes bóltot válasz-
tanád, hol csak nem régen társad Miollano végzé életét,
ki azon vétet követel el, hogy merész volt egy nő haj-
fürte közt bizonyos gyémánt ékszeret megismerni, mely
valamikor egy velencei nemes tulajdona volt. És miután
te testét megtalálád, fogalmod lehet, mily foganata leend
azon büntetésnek, mely reád várakozik. Valóban, Miollano
kiállott kinszenvedése becsületére volt, ordítása a palota
falait csaknem megrezgettette, gyötrelme pompás volt és
herkulesi ereje egy fél óránál tovább daczolt a pokol fáj-
dalmaival. Én magam is jelen voltam. Ez volt életem leg-
nagyobb gyönyöre. Nos, mint vélekedsz, te is meg aka-
rod kísértetni e mulatságot?“

Mig a gróf így beszélt, a szerencsétlen sajkás egy

félig alvó emberhez hasonlított s midőn Morrentali utolsó
szavait kiejtő, eszméletét veszve, mint szélütött rogyott a
padozatra. Morrentali nevetett.

„Ah, nem volna érdemes a fáradságért most vezetni
kintpadra ez ostobát. Vigyék az orvoshoz, hogy magához
térítse s még ez éjjel újra megjelenjen itt.“

Mig ez megtörténhetik, szükségesnek véljük némi
rajzát adni a büszke gróf élettörténetének.

Morrentali gróf már ifjúságától kezdve néhány rokona
halálával a társadalom legelső lépcsőjéről a nemesség
legmagasabb fokára emelkedett. Sötét eszmék voltak lel-
kének egyedüli tárgyai és nem sokára a tizeztanácsának
tagjává lőn. Egy szép és nemes velencei nővel házasa-
ságra lépett, kit azon pillanatban veszített el, midőn az őt
ikertestvérekkel egy fiú s egy leánnyal megajándékozta.
Néhány évvel később, midőn egyszer az első Morrentali
palotája erkélyén játszadozott volna s miközben dajkjája
egy elhaladó sajkára függeszté vala tekintetét, a gyermek
az erkélyről a csatornába bukkott. A dajka kétségbe esvén
e felett s félve urának engedhelhetlen haragját, a gyer-
mek után ugrott. Morrentali elhatározá többé meg nem nő-
sülni, mivel pedig elég gazdagnak és hatalmasnak érezte
magát, kalandozásokban hűté szenvedélyét.

Idő múlva egy feketeszemű fiatal leánka hajfürte
között egy ritka példányu drága ékszerlehetete észrevenni.
A leány épen nem tartotta szükségesnek az ékszer rej-
tegetni és egy este midőn az adriai tengeren sétahajózást
tett, egy fiatal ember, ki a sajkát vezényelte, nem tarthatá
vissza felkiáltását: „Az égnék minden szentei! Lemlek
üdvére merék esküdni, hogy ez ékszer ugyanaz, mely...“
E pillanatban hirtelen egy barátja ajkaira szorítá cserepes
tenyerét s ezzel megakadályozá tovább szóllani.

Ugyanazon nap este Miollano a tizek börtönébe vet-
tetett. Ezáltal Morrentali által kihallgatottat, ki az ékszer
miatt erősen faggatá; de a sajkás nem tudott más feleletet
adni, minthogy ő a drága köveket ismeri, de nem emlék-
szik honnan.

Morrentalit e vallomás nem elégitő ki és az ifjút a
legborzasztóbban megkínóztató, de ez sem tudá a szeren-
csétlen emlékezetre birni. Morrentali azonban gondolva,
hogy az ifju nagyon is sokat láthatott, őt a tüzes bólt e-
mészó falai közé vetteté. De egy borzasztó gondolat szü-
lemlett agyában hirtelen, mely sem éjjel sem nappal el
nem hagyá.

Elhatározá végre egy hires csillagászt megkérdezni,
ki a Doge palotájának egyik szárnyában lakott. Éjfél volt,
midőn a gróf magát bő kőpenyébe burkolva a bős laká-
nak küszöbét átlépte, hol a mély tudományának szokta
szentelni az éjszakát. Félhomály borítá a termet s dolgozó
asztalánál mély tudományába mélyedve ül Asprenici, a
csillagász. Magas növésű, izomtelijs alkattal bírt, kora alig
haladta meg a negyvenet. Öltözte hosszú fekete talárból
állott, szakállát az azon korbeli szokásuk alkalmazá. De-
rékövéből egy kis lánczon, fényes ezüsttőr függött. Szob-
ája el volt halmozva tudományához szükséges eszkö-
zökkel.

Morrentali levette álarczát s a csillagászt üdvözölte.

„Mily szerencsés eset!“ mondá Asprenici — „lakomban
látni Velencez legnemesb tanácsosát.“

„Azon reményben jöttem önöz bölcs férfin, hogy
segédkezett nyujtand nekem oly ügyben, melyet egyedül
ön képes megoldani.“

„Nem ismerném Morrentali grótot, úgy azon vendég-
szereket, melyben e dicsteljes város részesít engemet, elég
lenne, hogy gyermeke bármelyikének szolgálattal
használhassak. Szóljon gróf ur, én egészen parancsára állok.

„Bölcs Asprenici, ön az, ki a legcsekélyebb körül-
ményből képes az emberek egész élettörténetét kitalálni
és annak minden részleteit megismerni. — Nem régen,
egy szerencsétlen, ki személyemet megsérténi bátorkodott,
e palota egyik börtönében lelte halálát. A kihallgatáson,
mely fölötte tartatték, egy ékszerrel szolgált, mely képző-
erőmet különös gondolatokhoz csatoja. Én felvilágosítást
ohajtanék e tárgyban s ezt egyedül öntől várhatom.

„Hogy hívták a szerencsétlent?“

„Miollano“ felelt a gróf tompán.

„Őn gróf ur, az ékszer itt a városban egy leánykának adta. Hogy jött az önké birtokába?”

„Ez egy nagyobb ékszerdarabhoz tartozik, mely már évek hosszú során családomban tulajdona. Én azért választottam éppen az ékszert, mert ezt azon időben díszesnek és nem nagyon értékesnek találtam.”

E talány megfajtése nincs hatalmamban, kérem őnt azonban e tárgyat nem a végtelékig üzni. Nem akar-e ön megelégedni azon valószínűséggel, hogy Miollano tévedve, egy más helyett ösmerte el azt?”

„Én nem azért jöttem Asprenici, hogy azon határozott lépéstől, melyet feladatomból tüstem ki, ön által vissza hagyjam magamat riasztani, sőt kérem mindazok eszközökhöz nyulni, melyek hatalmat adnak önnek kívánatomat azonnal teljesíteni. Én nem kérem mily árt akar ön szabni szolgálataért;” — tévé hozzá a gróf és egy nehéz erszényt dobott a bős asztalára.

„Mondám gróf ur, hogy önnek engedelmességekni fogok; de fegyverezze fel magát kellő bátorsággal annak megjelenése előtt, ki csak is egyedül ön kérdésére adhat feleletet; addig pedig foglaljon nálam helyet s várjon csendesen.

(Vége köv.)

Mily édes emlékek kötnék minket gyakran a multhoz, mily jól esik néha oda visszapillantani, hol mindenki a sorsból legnagyobb mérvben üldözött is, talál valamit, mely keblét, ha percnyire is de örömben ringatja. Nem édesen emlékezünk-e vissza gyermekéveinkre, a ház előtt a nagy diófa, a kert alatt kigyóvra futó csermely habjaira, melynek zölddel szegelt partjain futkosva üztük a tarkában tarkább pillangót. Nem dagasztja-e keblünk az örömeink érzete, visszatekintve az érettebb ifjok gondtól szabad napjaira, a különbnél különb vigalmakra, hol nem ritkán mint feledhetlen emlék körül keblére a barátság és a szerelm. Boldog kinek jelene ez! boldog az is kinek multja ilyen volt, s tudhat reá emlékezni. De a mult hazája a temető, s ha találkozik akarunk elmúlt boldogságunk s örömeink tárgyával, nem ritkán, önkénytelenül azon gondolatra térszünk, hogy az már meghalt — meghaltak... De ha nem tudjuk feledni elvesztett örömeinket, ne feledjük azokat sem, kiknek ezért halálával tartozunk. — Emlékezzünk a halottakról!!!

Ez évi halottak estvéje van! menjünk a nyugalom hazájába, áldozunk valamivel elhunyt szeretettjeink hamvainak. A szentannai temetőben vagyunk. Ezernyi láng lobog a sírok fölött, mindannyi jelei a fájó — édes emlékezetnek. Itt száz és százánál több lámpa vakító fényt áraszt a márványoszlopok aranyfolt ragyogó cizfázataira, — ott ama két gyertyácska pislá fénye az egyszerű fakerezt tövében, csak sejtieni enged, hogy szinte alussza örök álmát valaki. — De az áldozat bármily csekély legyen is, elég ha mindene az áldozónak, egyik gy mint másika, tanusítja, hogy él sziveinkben a szeretetteljes visszaemlékezés.

A legkellemesebb esti léte, ezereket meghaladó néptömeget csalt ki ez évben is a szentannai sírkertbe, a számos és kellő csinnal rendezett sírok díszítvényeit megbámulandó, mely alkalommal a többek közt kintünk: Kállay L. sírbőlje, megszámlálhatlan százakra menő tüzlángjaival. Hanke L. városi főkapitány családi sírbőljét díszítő üvegvázi növénycsoport. Igel Dom Miguel százados neje sírbőlje, mely mint minden évben, de most különösen egyetlen volt a maga tündéri szépségében, mely nemcsak gyönyörben kápráztatja a szemlélő személyt, de meghatá s áhitatra ragadta annak szívét is. — B.

Nyitttér.

A „Debreczen-N.-Váradí Értésítő” t. Szerkesztőségének! — Folyó hó 8-kán kelt számú lapjában, kérdést intéz hozzám t. Szerkesztőség, „hogy nem lehetne-e a Buda népszínház és Debreczen városi színház

művezetését egybekötöni?” — Kötelességemnek tartom a t. Szerkesztőség eme nyit kérdésére őszintén válaszolni. — A művezetés igenis egybekötölhető — s ez kivitelő. Mily föltételek, helyzet és körülményekkel? azt bővebben egy önálló röpiratban közelebb sajtó alá bocsátom; annyit azonban előre is megjegyezhetek, hogy a két színház művezetésének összekötöttetésére lényegesen szükségeltetik, 1-ször: hogy a Debreczen városi színház jóvelmezőbbé tétessék, hogy lenne közép és alsó osztályú közönség vagy számmal helyet kaphasson. 2-ször: Hogy a Debreczen városi színház színpada legalább a szükségessékel beruháztassék, hogy ezen szempont, ne a kapkodás ferde züleményeivel kelljen előállni, hanem egyik előadás gy mint másik a kívánalmaknak pontosan megfelelhessen, szóval hogy folytson o emelkedés eszközöltessek. 3-ször: Az igazgatás és társulatnál szoros — szigorú fejelem, — valóságos tervszerinti működés, — melyet ha ismétellen akadályozna, vagy hátrálna egyik — vagy másik egység, — az minden tekintet nélkül fölvetálassék el.

Ennyit előlegesen is — Debreczen nov. 3. 1865.

Molnár György.

Debreczeni piaci közép új. okt. 31.

Tisztalesz pozs. mérő: 2 frt. 50 kr. Kétszeres 1 frt. 80 kr. Rozs 1 frt 45 kr. Árpa 1 frt 10 kr. Zab — frt 90 kr. Tengeri 1 frt 40 kr. Kéles 1 f. 40 kr. Kása 2 f. 55 kr. Marhahus fontja 12 kr. Disznóhus fontja 16 kr. Szalonna mázs. 26 — 28 frt.

MENETREND

a tiszavidéki vaspályán, 1865. Május 1-től kezdve, további rendelésig.

		óra	perc	náprész	óra	perc	náprész	
I. Bécs és Pestről Kassa felé.	Bécs ind.	8	—	este	7	45	reg.	
	Pest	6	25	reg.	5	35	este	
	Czegléd	9	27	„	8	24	„	
	Szolnok	10	27	„	9	42	éjjel	
	Püsp.-Ladány	1	26	dél.	1	20	„	
	Debreczen	3	—	„	3	47	reg.	
II. Bécs és Pestről Nagyvárad felé.	Bécs ind.	8	—	este	8	—	„	
	Pest	6	25	reggel	6	—	„	
	Czegléd	9	27	„	9	—	„	
	Püsp.-Ladány	1	58	délután	1	—	„	
	B.-Ujfalu	3	13	„	3	—	„	
	Nagyvárad érk.	4	38	„	4	—	„	
III. Bécs és Pestről Arad felé.	Bécs ind.	8	—	este	8	—	„	
	Pest	6	25	reggel	6	—	„	
	Czegléd	9	47	„	9	—	„	
	Szolnok	11	2	„	11	—	„	
	Mező-Tur	12	39	délután	12	—	„	
	Csaba	2	56	„	2	—	„	
Arad érk.	5	—	„	5	—	„		
IV. Kassáról Pest és Bécs felé.	Kassa ind.	5	21	reg.	11	—	dél.	
	Miskolcz	7	52	„	3	2	dél.	
	Tokaj	9	35	„	5	35	„	
	Nyiregyháza	10	34	„	7	25	este	
	Debreczen	12	12	dél.	10	29	éjjel	
	Püsp.-Ladány	1	45	dél.	12	56	„	
V. Nagyváradról Pest és Bécs felé.	Szolnok	4	44	„	4	43	reg.	
	Czegléd érk.	5	41	este	5	54	„	
	Pest	8	37	„	8	45	„	
	Bécs	6	—	reg.	6	33	este	
	VI. Aradról Pest és V. Nagyvárad felé.	Nagyvárad ind.	10	6	délután	10	—	„
		B.-Ujfalu	11	34	„	11	—	„
Püsp.-Ladány érk.		12	48	délután	12	—	„	
Czegléd		5	41	este	5	—	„	
Pest		8	37	„	8	—	„	
Bécs		6	—	reggel	6	—	„	
VII. Aradról Pest és V. Nagyvárad felé.	Arad ind.	10	15	délután	10	—	„	
	Csaba	12	14	dél.	12	—	„	
	Mező-Tur	2	32	délután	2	—	„	
	Szolnok	4	22	„	4	—	„	
	Czegléd érk.	5	38	este	5	—	„	
	Pest	8	37	„	8	—	„	
Bécs	6	—	reggel	6	—	„		

Kiadja Balla Károly. — Nyomatott a Város könyvnyomdájában 1865.

A Debreczen városi színház rajza finom nyomatban kapható az „Értésítő” kiadóhivatal iródájában — és a színház előcsarnokában levő csemetékben leszállított ár — csak 20 ujkráczáért.